

GLASILO

DELOVNEGA KOLEKTIVA LIP BLED

LETO XVI

PETEK, 18. JULIJ 1986

ŠTEVILKA 7

Proizvodnja in prodaja v prvi polovici leta

Podobno kot ob četrtletnem obračunu tudi ob polletni analizi gospodarjenja v naši delovni organizaciji ugotavljamo sorazmerno ugodne količinske proizvodne in prodajne rezultate.

Plan proizvodnje za delovno organizacijo je v prvi polovici leta dosežen; od vseh proizvodnih temeljnih organizacij je fizični obseg precej manjši od planirane le v Podnartu.

Primerjava z lanskega leto proizvodnjo kaže, da je obseg proiz-

vodnje za 2 % večji; tudi pri tej primerjavi negativno izstopa TO Podnart s 5 % manjšo proizvodnjo kot v lanskem prvem polletju.

Po posameznih temeljnih organizacijah in glavnih proizvodnih so rezultati naslednji:

	plan	proizvodnja	indeks
— opazne plošče (m ²)	390.000	396.236	101,6
— pohištvo (NU)	97.405	91.446	93,9
— žaga (NU)	40.453	40.301	99,6
TO TOMAŽ GODEC (NU)	289.177	290.412	100,4
— vratna krila (kom)	94.500	99.928	105,7
— podboji (kom)	45.010	42.176	93,7
— žaga (NU)	11.500	9.657	84,0
TO REČICA (NU)	220.158	218.760	99,4
TO MOJSTRANA (NU)	64.812	65.753	101,5
TO PODNART (NU)	55.164	50.072	90,8
TO FILBO (NU)	92.970	97.062	104,4
DO LIP BLED (NU)	722.281	722.060	100,0

Doseganje plana proizvodnje ocenjujemo kot pozitivno, zlasti zaradi dveh dejstev: večji obseg proizvodnje je bil dosežen z manjšim številom zaposlenih (kar pomeni večjo produktivnost), dosežen pa je bil v času dohodkovne krize lesne industrije, za katero je v večini primerov značilno zmanjšanje proizvodnje.

Od običajne dinamike proizvodnje v letošnjem letu izstopa primarna proizvodnja, saj je bilo na žagah v Bohinju, na Rečici in v Podnartu nažaganega 10.056 m³ manj žaganega lesa kot v prvem polletju lani. Eden glavnih vzrokov za manjše dobave hlodovine so bile neugodne zimske razmere.

Slabša preskrbljenost z osnovno surovino je delno vplivala tudi na proizvodnjo končnih izdelkov, zlasti na proizvodnjo pohištva v Bohinju.

Znižanje proizvodnje v Podnartu je posledica ukinitve izvozne proizvodnje IKEA polic. To odločitev je narekovala dohodkovna neuspešnost tega artikla. Izvozna prodajna cena ni v celoti pokrila niti direktnih izdelavnih stroškov.

V Mojstrani je fizični obseg proizvodnje precej večji kot lani (17 %) in nekoliko večji kot plan, vendar osnovna usmeritev v

prestrukturiranje proizvodnje ni bila dosežena, saj je bilo od planiranih 1.500 komadov vhodnih masivnih vrat proizvedeno le 394 komadov.

Tudi na Rečici se uvajanje novega proizvoda opaznih nosilcev realizira zelo počasi, od planiranih 20.000 TM jih je bila proizvedena le slaba polovica.

Vse to kaže, da je ena od negativnih značilnosti LIP-ove proizvodnje počasno prilagajanje zahtevam po spremembi tradicionalnih proizvodnih programov.

Podatki o fizičnem obsegu proizvodnje v TO Filbo kažejo na skoraj 15 % povečanje proiz-

vodnje v primerjavi z lanskim letom ob 3 % povečanju števila zaposlenih.

Osnova za pozitivno oceno letošnjega gospodarjenja niso le količinski proizvodni, temveč tudi prodajni rezultati. Izvoz je za 12 % manjši od lanskega leta (največje zmanjšanje v TO Podnart in TO Mojstrana), vendar so zaloge pri večini izdelkov padle zaradi večje prodaje na domačem trgu. Ob zaključku lanskega leta so bile posebno kritične visoke rečiške zaloge, ob polletju ugotavljamo, da se je zaloga kril zmanjšala za 5.780 komadov, zaloga podbojev pa za 15.274 komadov (delno na račun manjše proizvodnje).

Ugodni količinski proizvodni in prodajni rezultati so v nestabilnih pogojih gospodarjenja le ena komponenta pri oceni gospodarjenja. Za končno oceno bodo odločilni finančni podatki, ki bodo pokazali, če cene proizvedenih in prodanih količin vsaj približno lovijo cene vhodnih materialov.

SOPPA

17. julija se na Bledu spominjajo pomembnega dogodka iz leta 1941, zato so ta dan izbrali za svoj krajevni praznik. Praznovanje bo povezano z večjim številom turističnih prireditev. Bled je eden redkih turističnih krajev, ki je v letošnjem letu privabil več gostov kot v preteklem obdobju, kar dokazuje pravilno usmeritev turističnih delavcev v razvoj kvalitetnega turizma.

Podelitev priznanj Inovator leta 1985

Ob otvoritvi 17. mednarodnega sejma lesnoobdelovalnih strojev, naprav in materialov LESMA v Ljubljani je bila tudi podelitev priznanj in plaket najuspešnejšim avtorjem na področju inovacij, katerih dosežki so bili razstavljeni (konkretni izdelki, makete, fotografije).

INTERBIMAL 86

INTERBIMAL Milano ostaja drugi največji specializirani sejem lesnoobdelovalnih strojev in naprav, takoj za LIGNO Hannover, s katerim se bienalno menjavata. Na 100.000 kvadratnih metrih razstavne površine so se zbrali razstavljalci iz 21 dežel, obiskovalci pa praktično iz vsega sveta. Zadnji sejem INTERBIMAL 84 je privabil 42.000 obiskovalcev, od tega 8.750 ali 21 % iz tujine. Optimistična napoved je bila, da bo letošnji sejem obiskalo 70.000 ljudi ali 67 % več.

Specializirani mednarodni bienalni sejem lesnoobdelovalnih strojev in naprav INTERBIMAL 86 se je odvijal v Milanu od 22. do 27. 5. 1986. Sejem smo si ogledali v dneh od 23. do 25. 5. 1986 v aranžmaju potovalne agencije Globtour. Ogled sejma je bil koristen, namen dosežen, čeprav mislimo, da taka oblika ogleda sejma ni najbolj primeren, ker poleg tega, da smo imeli na voljo praktično samo dva dni, prevladujejo različni interesi. Tudi sam termin ogleda ni bil dobro izbran. Ogled na koncu sejma oziroma vikenda ni primeren, saj razstavljalcem zmanjkuje razstavnega materiala, poleg tega pa so preobremenjeni s slučajnimi lokalnimi obiskovalci, tako da je do dobrih informacij razmeroma težko priti. Boljši bi bil obisk na začetku sejma oz. tedna, ker so tudi prometne težave manjše, še posebej, če se moraš voziti na sejem in nazaj vsak dan 50 km, kot smo se morali mi.

Na sejmu se zelo dobro odraža trenutna situacija v branži kot tudi trendi razvoja. Še posebej to velja za Italijo, ki se je morala ob izredno močni, toda nekoliko zastareli industriji (280 tovarn s povprečno 45 zaposlenimi) v zadnjem času nasloniti na zunanji trg, kamor prodajo 75 % vseh izdelanih strojev in naprav. Tako dajejo pečat sejmu italijanski proizvajalci, nemški (med njimi nekateri veliki) pa čakajo na LIGNO 87 in ji bodo tako zagotovili primat tudi v bodoče.

V vsebini je na sejmu viden razvoj lesnopredelovalnih strojev in naprav, ki se je pričel v začetku osemdesetih let z uvajanjem mikroprocesorskega krmljenja. Ta omogoča fleksibilno

proizvodnjo manjših večvrednih serij, pri tem pa ne izključuje velikih serij. Tako je bilo opaziti veliko CN in CNC strojev, ki jih proizvajajo in razstavljajo skoraj vsi večji proizvajalci. Pri tem je zanimivo, da je veliko proizvajalcev, ki so bili pred leti specializirani, razširilo svojo proizvodnjo na področja, kjer prej niso bili prisotni.

Druga skupina strojev in naprav — transportni sistemi, vkladalne naprave, nakladači, razkladači itd. — po eni strani omogočajo hitrejše delo, po drugi pa olajšujejo fizično delo ali ga v celoti eliminirajo. Teh je vedno več. Tretja skupina so stroji za pripravo rezil, ki jih razvijajo in izdelujejo proizvajalci rezil. Število le-teh je bilo na letošnjem sejmu izredno veliko. Veliko je bilo razstavljenih tudi polindustrijskih, obrtniških in hobi kombiniranih strojev, za obdelavo masivnega lesa. Večina je klasično izdelanih, nekateri pa so izdelani tako, da se posamezne obdelovalne glave na stroju menjajo.

V glavnem je pri vseh razstavljenih strojih in napravah, od obdelave in predelave hlodov do zavijanja končnega izdelka ter predelavo odpadkov, vidna težnja po perfekciji, tako funkcionalno kot tudi po izgledu.

Za zaključek si lahko sposedimo misel iz uvodnega odstavka, da po masovnosti INTERBIMAL ostaja drugi največji specializirani sejem lesno obdelovalnih strojev in naprav na svetu, takoj za LIGNO. Vsebinsko gledano pa INTERBIMAL predstavlja tisto, kar obstaja, LIGNA pa tisto, kar prihaja. To pa ni takoj za LIGNO.

US*

P. S.

Pred dvema letoma smo pod postscriptum opisali, kako so nam vdrlji v kombi in nam odnesli osebno prtljago. Letos se dosti bolje ni zgodilo nekaterim drugim predstavnikom slovenskih organizacij. V treh dnevih sejma, kolikor smo bili na sejmu prisotni, so oropali en naš avtobus, izmaknili dva potna lista ter ukradli popolnoma nov avto Golf. Kdo bi si mislil, da nas Italijani tako cenijo! Verjetno vedo, da Jugoslovani poleg za tujino skromnih dnevnih vzamejo s seboj še drugo tako ali drugače prenešeno gotovino, za razliko od drugih tujcev, ki plačujejo z mednarodnimi čeki ali kreditnimi karticami. Ko bomo dinar napravili konvertibilen, bomo v tujini tudi mi lahko tako plačevali. To pa ne bo takoj za INTERBIMALOM.

US*

Vsako leto (do sedaj tretje leto) Republiški odbor sindikata delavcev gozdarstva in lesarstva v okviru svojih nalog pošlje DO razpise o podelitvi priznanj »Inovator leta«. Izbira najboljših sodi v okviru akcije za pospeševanje inventivne dejavnosti na področju lesarstva. Do sedaj je ta akcija dala spodbudne rezultate.

Za priznanje lahko kandidirajo vsi tisti delavci, ki so v preteklem letu dosegli pomembne uspehe na področju inovativne dejavnosti:

- za inventivne dosežke
- strokovni, vodstveni in vodilni delavci za pomembne uspehe pri razvijanju inventivne dejavnosti, uveljavljanju novih tehnologij, novih izdelkov, nove opreme ali nove organizacije v proizvodnji in poslovanju
- razvojno raziskovalni delavci za pomembnejša raziskovalna dela za potrebe OZD.

V naši DO je odbor za gospodarjenje na podlagi razpisa predlagal, da to priznanje za leto 1985 prejmejo: Pavel Zupan, Ciril Kocjančič, Stojan Ulčar s patentno prijavo pod nazivom »prijemnik za suhomontažne podboje s kovinskimi varovalkami in plastičnim vložkom«. S fotografijami je bila tudi ta patentna prijava ponazorjena.

Priznanja je podeljeval predsednik Zveze sindikatov Slovenije, Miha Ravnik. Avtorji najuspešnejših inovacij so bili iz 16 različnih slovenskih lesnopredelovalnih DO.

Pregled inovatorjev in kratki opisi dosežkov v letu 1985 v drugih DO:

1. Alpes Železniki
Projektna skupina: Bogataj Andrej, Koblar Alojz, Primožič Samo, Pfajfar Janez
Skupina je projektno zasnovala pa tudi realizirala izdelavo nove razrezovalke ivernih plošč za proizvodnjo ploskovnega pohištva.
2. Gozdno gospodarstvo Postojna
Zgonc Peter, tehnična izboljšava: vgraditev protiprašne zaščite na vrtni traktorski lafeti
3. Slovenijales — KLI Logatec
Novak Miroslav, tehnična izboljšava: okno za izrabo solarne energije
4. Jelovica Škofja Loka
Blatnik Alojz, inovacija: strešno okno je nov izdelek, ki dopolnjuje program stavbnega pohištva — lastna konstrukcija
5. Marles Maribor
Avtorji: Tihec Simon, Hrast Vojko, Štravs Anton, inventivni predlog: nadomestitev uvoza kompletnega avtomatskega postrojenja za zgorevanje lesnih ostankov — kompletna zasnova kotlarne.
6. Slovenijales, LIK Savinja Celje
Cerovšek Jože: zasnova dveh novih programov 3 K v sodelovanju z Razvojnim inštitutom Slovenijales in ROKY. Avtor je program zasnoval na cenениh materialih.
7. Elan Begunje
Avtorja: Šlibar Avgust, Rupar Stane — tehnična izboljšava: stanjšanje zgornjih Al robnikov pri smučeh.
8. Lesna Slovenj Gradec
Pogorevc Drago je soudeležen pri številnih inovacijah na področju strojništva na TOZD-u Transport in servisi.
9. LIKO Vrhnika
Kunc Dušan — z inovacijo je skrajšal delo na dolžinskem spajanju elementov dnevno za eno uro.
10. Novoles Novo mesto
Kuhar Franc, izum: razvil na batnih črpalkah več tipov motorjev, ki so prijavljeni kot izumi na patentnem uradu.
11. Meblo Nova Gorica
Pinosa Marjan — izdelal napravo za odkrivanje napak na tiskanih vezjih na stiskalnici za izdelavo ivernih plošč.
12. Hoja Ljubljana
Skupina inovatorjev: Zgonc Slavko, Sever Janez, Gorenc Alojz, Strle Franc — skupini je uspelo avtomatizirati brusilni stroj za brušenje jarmeniških žagalnih listov.
13. Slovenijales — Lesonit Ilirska Bistrica
Baša Ivan — z inovacijo je omogočil ponovno uporabo odpadnega olja za sistem ogrevanja stiskalnice.
14. Brest Cerknica
Žnidaršič Ludvik — izdelal je strojček za razrez brusnih travkov, s katerim se skrajša čas razreza in izboljša kvaliteta spoja.
15. Gozdno gospodarstvo Ljubljana
mag. Otrin Zdene je nosilec izdelave normativov za proizvodnjo in operativno-tehnična opravila v gozdarstvu Slovenije. Izdelani normativi so podlaga pri usklajevanju zelo različnih in zastarelih normativov med GGO v okviru uresničevanja samoupravnega sporazuma dejavnosti gozdarstva (panožnega sporazuma). Normativi dajejo osnove za boljšo racionalizacijo organizacije dela po gozdnih gospodarstvih.

Šifer

Sklepi samoupravnih organov

Delavski svet TO Tomaž Godec (25. 6. 1986)

- V 15-dnevno javno obravnavo je posredoval predlog spremembe sistemizacije del v oddelku za investicije in vzdrževanje in v obratu pohištvo.
- Odobril je nabavo naslednjih osnovnih sredstev:
 - klimatske naprave za komandni prostor nove kotlovnice v vrednosti 240.000 din,
 - strojčka za vezavo vreč za lesno moko v obratu pohištvo v vrednosti 480.000 din,
 - avtomata za tople napitke v obratu pohištvo v vrednosti 650.000 din.
- Zaradi stalnega porasta cen osnovnega materiala in reprodukcijskega materiala in ostalih stroškov in v skladu z letnim načrtom, se povišajo cene:
 - opažnih plošč za 25 % z veljavnostjo 21. 7. 1986
 - lesni moki za 15 % z veljavnostjo 30. 6. 1986
- Zaradi kadrovskih sprememb v TO je imenoval novo komisijo za ocenjevanje nekurantnega blaga v sestavi:
 - Janez Žitnik — predsednik
 - Ivan Bassanese — član
 - Janez Erčulj — član
 Po potrebi pri ocenjevanju gradbenega materiala sodeluje

Franc Langus, pri oceni kovinskega materiala Jože Hodnik, pri oceni repromateriala Alojz Strgar.
5. S 1. 7. 1986 se poveča blagajniški maksimum iz 30.000 din na 50.000 din.

Delavski svet TO Mojstrana (30. 6. 1986)

- Sprejel je nove normative za nova vhodna vrata ter dodatke. Uporabljati se pričnejo od 1. 7. 1986 dalje.
- Sprejel je sklep o prevzemu kombija IMV 1600 od Gasilskega društva Kranjska gora.
- Potrdil je nabavo škarij RŠ 17 za narez kotnikov v kovinski delavnici.
- Sprejel in potrdil je inovacijski predlog Janeza Petriča. Odobri se mu 1-kratna odškodnina v znesku 25.378 din.
- Pašni skupnosti Kranjska gora je odobril 12 m³ brezplačnega razreza.
- GD Jesenice — mesto je odobril 10 m³ brezplačnega razreza.
- GD Podkoren je odobril 135 m² brezplačnega razreza desk ter skobljanja opaža.
- Sankaškemu klubu Jesenice je odstopil 1 kom vhodnih vrat 200 x 70 cm za postavitve startne hišice v Savskih jamah.

Junijsko zasedanje občinske skupščine Radovljica

Na 3 ločenih sejah, zadnjih pred letnimi dopusti, so se 25. junija sešli delegati vseh treh zborov občinske skupščine Radovljica. Najprej so pregledali podatke iz analize stanja in razvojno programske usmeritve drobnega gospodarstva in informacijo o gospodarskih gibanjih v občini v prvem tromesečju letos. Precej razprav je bilo ob sprejetju usmeritev za izboljšanje varnostnih razmer v občini Radovljica. Delegati vseh treh zborov pa so razen tega sprejeli odlok o družbenih svetih občine Radovljica in družbeni dogovor o skupnih akcijah pri preprečevanju onesnaženja in izboljšanja vod v porečju Save. Za podpisnika tega dogovora so določili predsednika skupščine Bernarda Tonejca. Sprejeli so tudi osnutek odloka o sestavi komitejev v občini oz. upravnih organih, poleg tega pa še dogovor o občinskih priznavalninah udeležencem NOB, periodični delovni načrt vseh treh zborov občinske skupščine za tretje tromesečje 1986 ter opravili nekatera ka-

drovska imenovanja in razrešitve.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine sta ločeno obravnavala in sprejela odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, osnutek zazidalnega načrta za stanovanjsko območje Brezovica pri Kropi, osnutek odloka o prenehanju lastniških in drugih pravic na območju tega zazidalnega načrta. Sprejela pa sta še sklep o sprejetju zaključnega računa davkov in prispevkov občanov v občini Radovljica za leto 1985.

Zbor združenega dela in družbenopolitični zbor občinske skupščine sta ločeno obravnavala tudi informacijo o gospodarskih gibanjih v radovljiški občini v prvem tromesečju 1986. Delegati zbora krajevnih skupnosti pa so sprejeli osnutek odloka o spremembi meja katastrskih občin Hraše, Nova vas, Otok in Begunje, razen tega pa tudi sklep o razdelitvi solidarnostnih sredstev za financiranje dejavnosti krajevnih skupnosti.

Če bomo spoštovali vsa ta opozorila, se nam ni treba ničesar bati

Tudi v radovljiški občini počastili Dan borca

V počastitev dneva borca in 45-letnice vstaje slovenskega naroda so v Radovljici počastili s slavnostno razširjeno sejo občinskega odbora ZZB NOV, ki so se je udeležili tudi člani delovnih teles občinske organizacije in domicilnih odborov ter prvoborci in predstavniki skupščine, izvršnega sveta ter DPO občine Radovljica. Na svečanosti je o pomenu vstaje in NOB ter o vlogi borčevske organizacije v današnjih razmerah spregovoril predsednik občinskega odbora Slavko Staroverski.

Ob tej priliki so podelili tudi priznanja in nagrade zaslužnim udeležencem NOB. Medobčinsko priznanje ZZB NOV za Gorenjsko so prejeli: Tončka Pretnar, pisatelj Tone Svetina in Franc Šmit z Bleda ter Franc Vojvoda in Jože Žvan iz Bohinjske Bistrice.

Za življenjski jubilej — ob 80. letnici je prejela knjižno darilo zaslužna aktivistka in še vedno zelo delavna predsednica komisije za interniranje Manca Filipič iz Radovljice. Za 70-letni jubilej so prejeli knjižne nagrade Jože Čebavs s Črničeva, Albin Jensterle iz Radovljice in Anton Kelbl z Bohinjske Bele; za 60-le-

tnico pa: Milan Černek z Lancovega, Mihael Kozin iz Lesc, Pavla Mežnar iz Ribnega, Jošt Rolc iz Radovljice, Borut Rus z Bleda in Ivan Štular iz Podnarta.

Svečanost so sklenili s tovariškim srečanjem.

Na planini Voje pri Domu prvoborcev pa so v nedeljo, 6. julija dopolne krajevne organizacije ZB NOV iz Bohinja pripravile zdaj že vsakoletno srečanje nekdanjih borcev in aktivistov iz Bohinja in okolice. K prazniku jim je čestital in pozdravil udeležence srečanja sekretar OK SZDL Radovljica Bogo Odar. Za kulturni program so poskrbeli člani bohinjskih kulturnih skupin, za prijetno vzdušje pa aktiv kmečkih žena in domača glasbena skupina.

Številni borci in aktivisti iz radovljiške občine pa so se skupaj z mladino udeležili na praznični dan, 4. julija dopolne 18. zbora gorenjskih aktivistov in borcev NOB ter 16. srečanja rezervnih vojaških starešin Jugoslavije »Bratstvo in enotnost« v Kranju. Nekatere krajevne organizacije pa so v svojih krajevnih skupnostih priredile tudi lastne krajevne proslave in tovariška srečanja.

- Tako ni domenjeno, od kod ta »super« program plač
- Ja, inflacijo smo upošteval
- Fantje, ne pretiravajte, še na kakem kongresu vas bodo omenil.

Rast YU 86

Na Reki je bila v času od 25. 5. do 6. 6. razstava izumov, tehničnih izboljšav in novosti v Jugoslaviji, RAST YU 86. Razstava je bila v Dvorani mladosti na nekoliko obsežnejšem prostoru kot prejšnje leto.

Od tujih razstavljalcev sta bili zastopani DR Nemčija in Bolgarija. Jugoslavija pa bo s trenutno najkvalitetnejšo in originalno rešitvijo zastopana v Sofiji in Brnu. Sodelovanje s tujimi razstavljalci nam omogoča, da smo seznanjeni, kaj nam ponuja sodobna tehnologija in rešitve tehnološke problematike.

— Bolgari so bili zastopani s 76 različnimi novitetami, katere so obsegale licence v metalurgiji, elektroniki, kemiji in medicini

— DR Nemčija z 11 novostmi, med katere sodijo telefoni, televizijske kamere, elektronika

— šole in fakultete so bile zastopane s 15 novostmi

— individualnih razstavljalcev je bilo 72

— aktivni inovatorjev 94

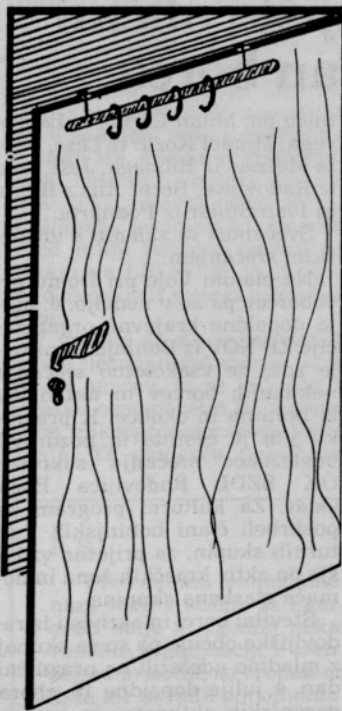
— razstavljalcev združenega dela je bilo 469

Nekaj razstavljenih novosti:

— Uljanik z zvočno izolacijskimi in ognjevarnimi vrati I klase »B-15«.

Vrata se uporabljajo na ladjah in drugih objektih in izpolnjujejo zahteve, ki jih predpisuje JUS U. J. 6041, jakost zvoka 33 dB (razvrščena so v prvi rzed po atestih na zavodu za preizkušanje v Ljubljani)

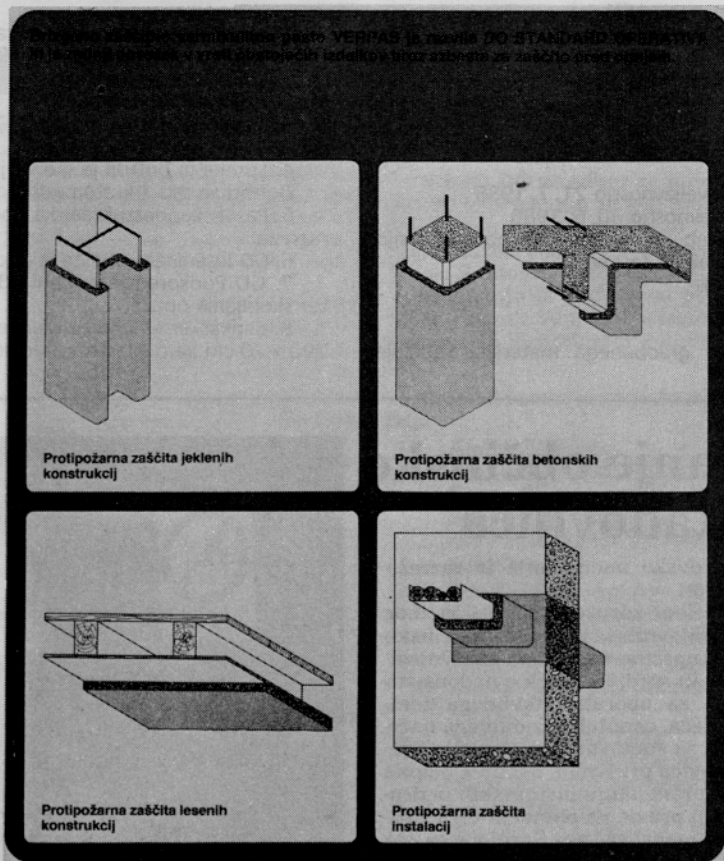
— Nov proizvod je bil univerzalni obešalnik za vrata (enostavna montaža, ne poškoduje krila, možna trajna namestitvev). Tega je bilo možno na razstavnem prostoru tudi kupiti

— Standard operativa Ljubljana je razvila VERPAS brizgano zaščitno vermikulitno pasto

To je zadnji dosežek v vrsti obstoječih izdelkov brez azbesta za zaščito pred ognjem (velja za

jeklene konstrukcije, protipožarna zaščita betonskih konstrukcij, lesenih konstrukcij, zaščite inštalacij)

Protipožarna zaščita jeklenih konstrukcij

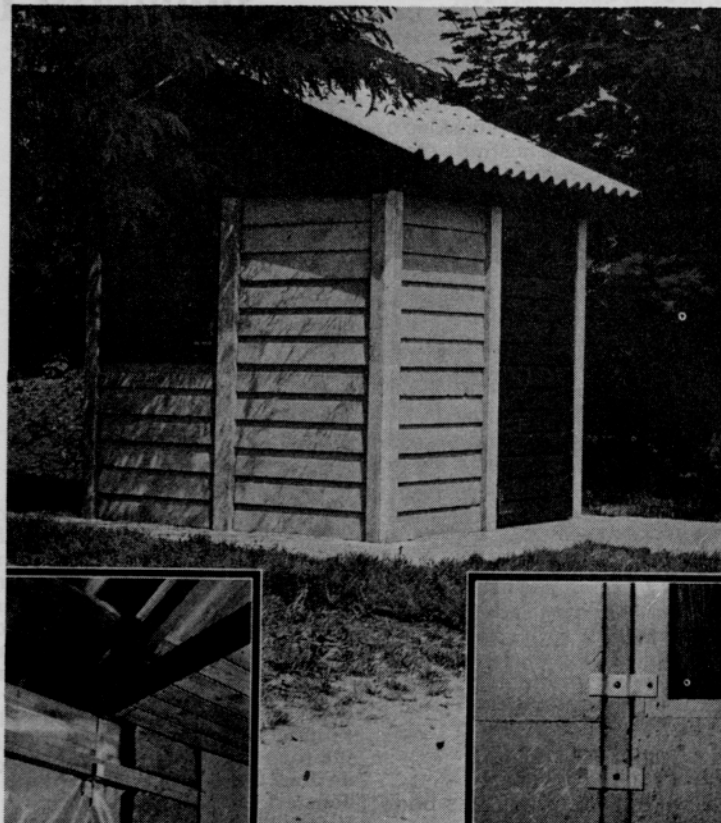
Protipožarna zaščita betonskih konstrukcij

Protipožarna zaščita lesenih konstrukcij

Protipožarna zaščita inštalacij

— Sestavljeni program Standard — montažne hiše po sistemu Montas (zaščita patenta pri Zveznem zavodu za patente v Beogradu)

Hišica se lahko uporablja kot kiosk, vratarnica, avtobusna postaja, vrtna lopa, priročno skladišče ... Sestoji se iz montažnih gradbenih elementov, ki ne po-

trebujejo nobenih zaščitnih premazov, ker so že odporni proti slabim vremenskim razmeram

— VELGRAD

stroj za dolžinsko spajanje lesa je sestavljen izključno iz domačih materialov

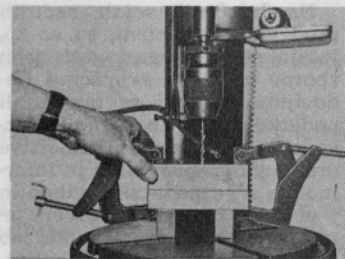
Konstruiran je specifično za proizvodnjo, kjer ostaja večja količina lesa kot odpadek. Nekateri proizvodi so celo kvalitetnejši od lepljenih (uporablja pohištvena industrija).

— Večnamensko UNI ročno spono proizvaja Železopromet Ljubljana (sodoben način vpenjanja)

Izdelana je v petih velikostih za potrebe industrije. Posebna oblika spona olajšuje vpenjanje na težje dostopnih mestih

— Ročna spona HOBI: namenjena je industrijski uporabi, za hobi, za delo v šolah in laboratorijih ...

Možnost nakupa na razstavnem prostoru

— EMO Celje — nov proizvod, zaščita patenta doma in v Nemčiji — lonec za hitro kuhanje z zapornim ventilom in avtomatskim odzračevanjem in posoda za pečenje AROMAT, tehnično izboljšanje dozirne posode

— Omembe vreden je »Istrski smernik«, ki ga je izdelal obrtnik Galič iz Zagreba. Razstavljeni so bili razni stari miniaturni motivi iz lesa — karakteristični za istrsko območje (npr. istrski vodnjak)

— Železarna Jesenice je na velikem obsegu razstavnega prostora poleg sestavljivega kovinskega podboja razvila še kovinski okvir za okna. Poleg tega pa so vključili tudi mlajšo generacijo tehniških šol, kjer so kot inovacijo razvili avtomatski vlačilec zemlje in merilnik svetlobe.

V sklopu te razstave pa je bilo organizirano tudi posvetovanje o inovacijski dejavnosti s tema transfer tehnologije, tehnološki razvoj ter demonstracije novosti, filmske projekcije.

Vsekakor je bila razstava vredna ogleda, saj je nudila pregled najnovejše tehnologije in proizvodnih programov pri nas.

Ana Šifer

Na srečanju jubilarantov

17. junija smo se srečali z našimi jubilaranti — delavci, ki letos praznujejo 10, 20 ali 30 let delovne dobe.

Srečanje je potekalo v Bohinjski Bistrici. Ob 15.00 uri smo se zbrali pred temeljno organizacijo Filbo, kjer je direktor Vladimir Silič opisal proizvodnje strojev in naprav in vseprisotne povabil na ogled v stari in novi del proizvodnih prostorov.

Uro kasneje smo se zopet dobili v domu Jožeta Ažmana, kjer so podelitev denarnih nagrad popestrili pevci — Lipov oktet iz Zasipa ter recitatorka Jana Beravs. V dvorani so se jubilaranti in ostali povabljeni kar razgubili, (od 85 jubilarantov jih je bilo le 46) toda slovesni trenutki so vendar nastopili ob prihodu slavljence na oder. Tov. Repinc — predsednik DS DO je vsakemu posebej čestital. Tov. Debelak je v kratkem govoru posebej čestital vsem jubilarantom in poudaril, da je namen srečanja v tem, da se bolje spoznamo, saj so naše TO dislocirane in tako se iz dneva v dan držimo vsak v svojem kraju, ne da bi poznali sodelavce. Če-

stitke je namenil peščici inovatorjev in jim želel, da bi k sodelovanju in inovacijski dejavnosti pritegnili še druge delavce, kajti pri nas je ta dejavnost na repu oziroma zaostaja za drugimi delovnimi organizacijami. Po zaključnem kulturnem programu in podelitvi nagrad smo bili povabljeni v avlo doma Ažmana na prizgizek ter sladko kapljico. Razvil se je živahen klepet, stekla je prijateljska beseda.

Prav je, da lepo navado ob srečanju jubilarantov ne opustimo in mislim, da ni preveč kritično zapisati, da bi se jubilarantje lahko v večjem številu udeležili srečanja. Žalostno, da si za urice dve ali tri ne moremo vzeti časa in da denarno nagrado vzamemo kar tako mimogrede na delu ali na blagajni. Zakaj ne dovolimo, da nam ljudje s srečanjem izkažejo tudi spoštovanje in zahvalo za skupne uspehe in napore?

Vesna

VIII. posvetovanje o strokovnih in tehničnih vprašanjih v arhivih

O konzervatorsko-restavratorski dejavnosti na področju arhivskega gradiva je spregovoril Marjan Dobrnik, vodja konzervatorske delavnice Arhiv Slovenije — Ljubljana. Obravnaval je poseben problem reševanja poplavljenega arhivskega gradiva. Poplave sicer niso pogoste, a kadar pride do takšne elementarne nesreče, je škoda zelo velika. Pri poplavah gradiva nastajajo razne vrste poškodbe. Voda ni čista in nosi s sabo blato in to zahteva dodatne postopke za reševanje gradiva, ki je mehansko poškodovano. Reševanje ni enostavno. Ko gradivo rešimo vode, je potrebno list za listom posušiti in za to je potrebno veliko prostora. Opraviti je treba še dezinfekcijo gradiva. Značilna primerja poplave sta se dogodila v Celju leta 1954 in leta 1983 v Novi Gorici. Letos pa je dolgotrajno deževje v Cetineh povzročilo izbruh podzemnih voda, tako je zalilo Nacionalno biblioteko.

Mag. Martin Modrušan — višji arhivist iz Arhiva Hrvatske, je podal nekatere vidike reševanja problemov mikrofilma, mikrografije in reprografije. Posebej je opozoril na možnost postdiplomskega študija na zagrebškem vseučilišču, in sicer se

Zaposlovanje v resolucijskih okvirih

V obdobju januar—marec 1986 je bilo v radovljiški občini zaposlenih v združenem delu skupaj v poprečju 12.745, ali 2,5% delavcev več kot lani. Od teh je bilo 52,4% žensk. V primerjavi z enakim obdobjem lani je bilo letos zaposlenih za 2,1% več delavcev.

imenuje BDIZ. Analizirali so pravni status mikrofilma, verodostojnost tega načina shranjevanja gradiva. Avtor poudarja, da je dosti raziskano, napotki za arhivsko dejavnost pa so na enostaven način prirejeni in razumljivi. Posamezniki so na podlagi lastnih izkušenj prispevali svoj delež. Ugotovljeno pa je, da je premalo sodelovanja med arhivskimi ustanovami. Tov. Modrušan predlaga, da bi njihove raziskave bile lahko temelj za reševanje problemov mikrofilma, mikrografije in reprografije.

Seznani smo se z referatom Marjana Drnovška (zgodovinar in arhivist iz Zgodovinskega arhiva Ljubljana). Avtor navaja praktične izkušnje delovnih organizacij. Ljudje imajo zelo različen pristop oziroma razumevanje za dokumente, za gradivo svoje preteklosti. Če se ustvarjalec ne zaveda smisla hranjenja, toliko časa organizirana arhivska služba in zakon ne more pomagati.

Kako delovne organizacije predstavljajo arhivsko gradivo? To so obširni zapisi pomembnejših dogodkov po zaporedju dogajanja. Kronike so dragoceni viri za posamezno delovno organizacijo. Žal pa le redki še zapisujejo dogodke v obliki kronike, čeprav je to dragoceni vir za proučevanje nekega podjetja ali ustanove.

Poleg pisne oblike se delovne organizacije predstavljajo javnosti tudi na razstavah ali celo v stalnih muzejskih zbirkah.

Tov. Drnovšek predlaga, da bi se razstavljale le fotokopije dokumentov, kajti vrednost razstave je v izboru in dobro pripravljenem scenariju. Vsekakor pa naj delovne organizacije namenijo sredstva za raziskavo lastnega razvoja, za proučevanje zgodovine. Le tako lahko koristi širšim javnim potrebam in ne navsezadnje arhivski stroki.

Prenos nadomestil za boleznin in poškodbe izven dela nad 30 dni v združeno delo

Občinska zdravstvena skupnost je na svoji seji, dne 12. 5. 1986 sprejela ugotovitveni sklep o veljavnosti samoupravnega sporazuma o temeljih plana Občinske zdravstvene skupnosti Radovljica za obdobje 1986—1990. Hkrati s sporazumom je bil sprejet tudi prenos stroškov nadomestil na organizacije združenega dela, ki se prične izvajati s 1. 7. 1986.

Občinske zdravstvene skupnosti pa bodo iz združenih sredstev še nadalje zagotavljale:

- nadomestila za čas odsotnosti zaradi nege otroka oziroma ožjega družinskega člana, spremstva in izolacije
- nadomestila za odsotnost nad 45 dni delovnim ljudem, ki opravljajo samostojno dejavnost z osebnim delom in sredstvi v lasti občanov ter delavcem, ki so pri njih v delovnem razmerju
- solidarnostno kritje stroškov nadomestil za bolezen, nesrečo pri delu in izven dela tistim organizacijam združenega dela, ki
 - imajo odstotek odsotnosti z dela v celem letu za 30% višji, kot je bilo občinsko povprečje v preteklem letu (upoštevajo se odsotnosti do 30 in nad 30 dni zaradi nesreče pri delu in izven dela ter boleznin; ne upoštevajo pa se odsotnosti zaradi izolacije, spremstva in nege)
 - imajo stroške za ta nadomestila, izračunana po merilih iz 25. člena samoupravnega sporazuma najmanj v višini 30% zneska, ki so ga združile v zdravstveni skupnosti iz dohodka (po osnovi BOD)
 - skrbijo za predpisane sistematične preglede in varstvo pri delu v skladu z zakoni in posameznimi predpisi

Preračuni pokažejo, da bodo nekoliko nižji stroški za tiste OZD, ki imajo doslej nizek stalež, predvsem na račun manjšega števila bolnih nad 30 dni. Bolj bodo obremenjene le tiste OZD, ki imajo doslej visok stalež na račun tistih, ki so v staležu nad 30 dni. OZD, ki imajo visok stalež na račun tistih bolnikov, ki so bolni manj kot 30 dni, pa bodo praktično na istem, zaradi solidarnosti, ki jo sedaj prejema tudi za te bolnike.

Šefman

Podatki o osebnih dohodkih v radovljiški občini

V občini Radovljica so se v prvem tromesečju 1986 bruto osebni dohodki povečali v primerjavi z lanskimi kar za 116,1 odstotkov. Neto, torej dejanski osebni dohodki zaposlenih pa za 111,8 odstotkov, kar je sicer za 5,1% manj kot so znašali v tem obdobju v SR Sloveniji.

Poprečni mesečni čisti osebni dohodki v gospodarstvu so bili v prvem četrtletju 1986 že 81.745 din, v negospodarstvu pa 92.334 din; realno pa so osebni dohodki v radovljiški občini porasli v gospodarstvu za 14,3 in v negospodarstvu za 27,8 odstotkov! Zanimali, sicer dokaj rigorozni ukrepi zveznega in republiškega izvršnega sveta, bodo bržčas precej zavrli tako naglo naraščanje osebnih dohodkov, kar naj bi navsezadnje pomenilo tudi prizadevanje zvezne administracije za postopno ustalitev gospodarstva in poskus njegove konsolidacije. O tem je bilo govora tudi na 13. kongresu ZKJ, ki si je

ustalitev gospodarstva in zmanjšanje inflacije psotavil kot prednostno nalogo.

Izvozniki rezultati radovljiškega gospodarstva

V prvih štirih mesecih 1986 so delovne organizacije izvozile za 3.463.000 tisoč din blaga in storitev. To je 10,6% več kot lani v tem času. Na trg s trdno valuto, ali kot pravimo konvertibilno področje, so OZD iz naše občine izvozile kar 85% vsega izvoza, to pa je za 15,7% več kot lani. Količnik pokrivanja uvoza z izvozom je še vedno dokaj ugoden, saj znaša 1,96, na konvertibilni trg pa celo 2,1.

Prvenstvo LIP v streljanju z zračno puško

Sindikalno prvenstvo LIP-a v streljanju z zračno puško je bilo 22. junija na strelišču v osnovni šoli dr. Janez Mencinger v Boh. Bistrici. Organizacijo je prevzela Strelska družina Florjan Majhen, strelci pa so bili razvrščeni v štiri kategorije.

REZULTATI:

Žešške nad 35 let

		krogov
1. Ristič Albina	Tomaž Godec	137
2. Cerkovnik Ivanka	Filbo	122
3. Urankar Marija	DSSS	91

Ženske do 35 let

1. Rakuš Jelka	Tomaž Godec	159
2. Benčina Irena	DSSS	107
3. Pikon Marija	Tomaž Godec	92
4. Sinkovič Janja	DSSS	80
5. Rajbar Marija	Rečica	29

Moški nad 35 let

1. Ažman Stanko	Rečica	173
2. Sodja Boris	Tomaž Godec	165
3. Fujs Štefan, st.	Tomaž Godec	159
4. Oblak Stane	Filbo	154
5. Črnko Jože	Tomaž Godec	147
6. Makuc Drago	Mojstrana	143
7. Lumpert Janez	Mojstrana	138
8. Ropret Franc	Tomaž Godec	138
9. Cerkovnik Andrej	Filbo	133
10. Jurman Gabrijel	Rečica	100

Moški do 35 let

1. Fujs Štefan, ml.	Tomaž Godec	153
2. Lisec Milan	Tomaž Godec	147
3. Kotnik Franci	Rečica	146
4. Troha Janez	Mojstrana	135
5. Odar Jure	Filbo	134
6. Dolenc Matjaž	Rečica	124
7. Kusterle Darko	Tomaž Godec	116
8. Topolovšek Franc	Podnart	105
9. Varl Gorazd	Podnart	99
10. Strgar Matija	Tomaž Godec	91
11. Pogačar Marjan	Rečica	89
12. Kunčič Tomaž	Podnart	85
13. Štikič Milorad	Podnart	67
14. Golič	Podnart	56
15. Lenič	Podnart	56
16. Vilman	Podnart	56

Ekupno

1. Tomaž Godec	483 krogov
2. Rečica	443 krogov
3. Filbo	421 krogov
4. Mojstrana	416 krogov
5. Podnart	289 krogov
6. DSSS	288 krogov

Rakuš

Prvenstvo LIP v malem nogometu

22. 6. 1986 je za osnovno šolo dr. Janez Mencinger potekalo prvenstvo LIP-a v malem nogometu. Udeležile so se ga vse ekipe, razen organizatorja turnirja — TO Filbo. Kaj je temu vzrok, nam ni znano, znano pa je, da je v TO Filbo veliko nogometašev, ki igrajo po raznoraznih turnirjih in v občinski ligi v malem nogometu. Poleg tega je v osnovni šoli dr. Janez Mencinger v okviru rekreacije vso zimsko sezono potekalo igranje malega nogo-

meta, torej nenatreniranost ni mogla biti vzrok nenastopanju. Vsekakor bodo v TO Filbo sindikalni in športni delavci morali poiskati vzrok za ta spodrseljaj.

Vrstni red:

1. TO Mojstrana	6 točk
2. TO Rečica	4 točke
3. TO Podnart	2 točki
4. DSSS	2 točki
5. TO Tomaž Godec	0 točk

Rakuš

Opis nekega predmeta

V moji sobi visi nad posteljo slika, kjer sem bil slikan s polno košaro gob.

Še dobro se spominjam tega dogodka. Bil je lep, sončen dan. Oče se je odločil, da bomo šli jaz, on in mama nabirat gob. Rekel je, da pozna mesta, kjer rastejo. In res. Kmalu smo odšli proti gozdu. Ko smo prišli do nekega kraja, je oče rekel: »No, sedaj

bosta videla, koliko gob je na kupu.« Odgrnil je veje, z zadovoljstvom pogledal na tla, kjer naj bi bile gobe. Takoj se mu je povetil nos. S kislim obrazom je dejal: »Tukaj ne bo nič. Sicer pa, če tukaj ni ničesar, bo pa drugod!« Tako smo odšli naprej. Ker se je venomer ponavljal ta dogodek, me je pričelo jeziti. Hodili smo že dve uri, pa nismo

našli strupenih, kaj šele pravih gob. Ko smo vsi upehani obstali sredi goščave, se je oče odločil, da gremo domov. Bil je jezen, ker je napravil vtis neizkušene-ga nabiralca gob. Molče smo šli nazaj k domu. Nenadoma me je prešinila misel. Ustavil sem očeta in ga vprašal: »Oče, poglej no v tisti grm, mogoče boš našel gobe!« Oče je zamrmral in mi naglas rekel: »Poglej sam, če ti je toliko do tega, mene pa pusti pri

miru!« Stopil sem h grmu in ga odgrnil. Opazil sem celo polje gob. Hitro sem povedal očetu in mami, s skupnimi močmi smo jih končno le spravili v vrečke.

Bil sem vesel, ker sem našel toliko gob in s tem premagal očeta. Med potjo domov si je oče mrmral v brado, da si tega nikoli ne bi mislil in da »mulc« ni od muh.

Simon Beravs, OŠ Bled

Akcija zopet uspela

V soboto, 14. in nedeljo 15. junija smo se spet podali na Sečo v naš počitniški dom z namenom, da izvedemo očiščevalno akcijo. Kot je navada že nekaj let, se zberemo v skupini prostovoljcev, da počistimo dom in ga pripravimo za novo sezono.

V zgodnjih jutranjih urah nas je zmočila blaga deževna rosa, ko smo vstopili v dva LIP-ova kombija pred upravno stavbo na Bledu. Ugotovili smo, da sestavljamo skupino predstavnikov skoraj iz vseh temeljnih organizacij, razen iz Podnarta in Mojstrane, po številu 18 udeležencev.

Vožnja je kar prijetno minila med pogovorom in rahlim dremanjem. Pred domom nas je sprejel upravnik Jože in se nas razveselil, povedal, da bo treba marsikaj še postoriti.

Ženske smo se lotile čiščenja sob, v katerih so preko zime kraljevali pajki in podobna plazeča bitja. Odstranjevale smo sledi pobitih komarjev, ki jih je bilo preteklo sezono obilo. Seveda prahu tudi ni manjkalo in potrebna je bila res generalna či-

šča. Natančno čiščenje pa je zahtevalo časa, tako ni bilo pametno hiteti in smo preudarno kot za kotom pospravile in počistile. Moški so prezračevali blazine, opravljali mizarska in električna dela ter opravila, ki zahtevajo moških rok.

V soboto na večer smo posedeli kraj pečice za žar na severni strani doma, si potešili lakoto in žejo, vmes pa rekli to in ono, skratka: bilo je prijetno posedeti in zreti v mesec, ki je sanjavo jadriral na nebu pa v tisočere luči nočnega Portoroža. Zadnji smo se v jutranjih urah odpravili k počitku. Rahlo utrujeni in zaspani smo res ob 6.00 zjutraj vstali, toda močna kava nas je spet pognala k delu. Po obilnem zajtrku nam je sploh šlo delo od rok. Okoli 14.00 ure smo zaključili akcijo, pokosili in se odpravili proti domu. Nazaj grede smo sicer prestajali hudo vročino, toda ob pesmih in klepetu smo se srečno vrnili na Gorenjsko. Lep je občutek, da tudi v prostem času kaj postorimo za dobro vsega kolektiva.

Vesna

Planinsko društvo Radovljica

IZREKA

ob 90-letnici društva

PRIZNANJE

LESNO INDUSTRIJSKEM
PODJETJU LIP BLED

za medsebojno uspešno sodelovanje

PREDSEDNİK:
Miha Finžgar

Radovljica, 14. 3. 1986

NAŠI LJUDJE

Vsak dan jih srečamo, z njimi govorimo, delamo, pa vendar jih morda še vse pre malo poznamo. To so naši sodelavci ali sodelavke, ki se vključujejo v to ali ono dejavnost, ki poleg vsakodnevnih nalog in opravil v DO, zmorejše več. Rubrika Naši ljudje nima namena hvaliti ali jih povzdigovati do neba, temveč jim dati neko tiho priznanje za neobvezno delo. To so naši delavci, ki popestrijo vsakdanji delovni dan. Dejali boste, da vsakdo nekaj zna. Res je, vendar nekateri vendarle le izstopajo od povprečja.

Jože Košir

Kako naj začnem? To vprašanje se mi že nekaj dni mota po glavi, kajti v žepu imam pisni predlog uredniškega odbora Glasila, naj za novo rubriko NAŠI LJUDJE predstavim člana našega kolektiva in orišem njegov lik, opišem življenjsko pot, delo, ki ga opravlja, hobi, ki se z njim ukvarja itd.

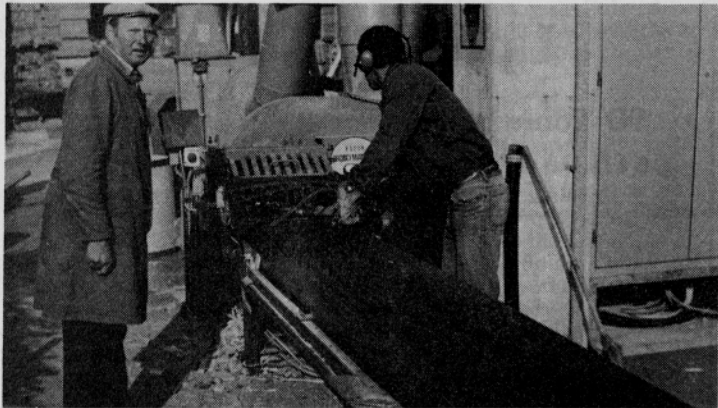
Ne bo problema, si sprva mislim. Dosti imam sodelavcev, o katerih bi se dalo marsikaj napisati, toda kdo naj bi bil prvi? To vem, da mora biti nekdo, o katerem mi bo zapis zanesljivo uspel.

Jože Košir! Moja prva »žrtve« bo torej on. Samo še pravi trenutek rabim, da ga poprosim, naj mi kaj pove o sebi.

Nekega dne mimogrede stopim v njegovo pisarno in glasno pozdravim. Jože prijazno odzdravi, toda zatopljen v svoje delo mi sploh ne opazi. Za trenu-

Naslednji dan ga spet zagledam, kako se gredoč skozi delavnico približuje mojemu delovnemu mestu. Zdaj je pravi trenutek da ga »ujamem«. Skoraj mi že uide, toda uspe mi, da ga ustavim. Hitim mu razlagati za kaj gre in da bi rada, da mi kaj pove o svojem delu itd., on pa se mi hudomušno posmeje in pravi: »Piši takrat, ko bom šel v penzjon.« Jaz pa se ne morem spomniti nič bolj pametnega kot da odgovorim: »Dobro!«, Jože pa že zapre za seboj železna vrata. Spet nič. Toda moram ga dobiti, sicer s tem »intervjujem« ne bo nič.

Po nekaj dneh grem skozi dvorišče. Spet ga vidim kako odpremlja naše izdelke. Tedaj se mi zdi sploh neprimerno, da bi ga vznemirjala, ko vidim, da je s svojimi fanti in šoferjem v pomembni debati. Končno se odločim, da ga ne bom nadlegovala. Pa naj bo ta »intervju« brez vprašanj in odgovorov.

Jože Košir je vedno tam, kjer so proizvodne težave, ki jih je treba rešiti. Delo z ljudmi je zahtevno in tega dela se Jože nikoli ne ustraši.

tek ga opazujem in razmišljam, kako bi začela. Vendar greh se mi ga zdi motiti, kajti na njegovem obrazu je slediti globoko koncentracijo. V zadregi se obrnem h kolegici, spregovorim par besed in s slabim občutkom odidem iz pisarne. S slabim občutkom zato, ker zase ne vem, če sem bila kdaj tako zatopljena v svoje delo, da bi koga ne opazila.

Moj drugi poskus. Pavza. Ker ne pijem kave, grem ven na dvorišče, sedem na deske in se predam soncu. Ob skladovnicah plohov zagledam Jožeta. Sklanja se k tlom, pobira letvice in še nekaj, kar mi je kar neprijetno napisati. »Čike«, ki jih nekateri malomarni kadilci odmetavajo kjerkoli. Nerodno mi je in besede mi spet ostanejo v grlu. Jože pa že izgine med skladovnicami. »Ga bom že dobila, saj smo vsak dan skupaj na »sihtu«, si mislim.

No, tokrat sem imela srečo, kajti najbolj zgovorna na Jožetovem delovnem mestu so dejanja in ta so mi največ povedala. In še nekaj ne smem pozabiti napisati. To, da kadar je Jože v kakšni družbi izven delovnega časa, zna krasno zabavati s svojo duhovitostjo in družabnostjo. Do solz se mu lahko nasmeješ.

Po poklicu je Jože mizar, dela pa kot skladiščnik izdelkov in žaganega lesa. Vem tudi to, da je pri LIP-u v TO Mojstrana že zelo dolgo časa in je eden izmed tistih, ki je vse svoje življenje bil predan svojemu poklicu. Bil je tudi vodja izmene v proizvodnji.

Je predsednik industrijskega gasilskega društva in morda še kaj. To pa mi je obljubil da bo povedal takrat, ko bo šel v »penzjon«.

L. M.

V Ribnem so praznovali

V soboto, 21. junija so krajanje Ribnega praznovali svoj praznik. V ta namen so organizirali proslavo. Povabili so kvintet bratov Zupan iz Tržiča, ki so zapeli nekaj narodnih in domoljubnih pesmi. Tudi otroci oziroma učenci osnovne šole Ribno so sodelovali z recitacijami in pesmimi. V kulturni program so vpleli tudi pesmi krajanke Jane Beravs, katere so recitirali recitatorji iz KS Ribno. Žal pa je bilo obiskovalcev malo, komaj pol dvorane v Zadržnem domu v Ribnem.

Teden dni pred tem dogodkom pa je v Gasilsko-lovskem domu v Ribnem potekala velika slovesnost v okviru 40-letnice Lovskega društva Jelovica. Poleg kratkega kulturnega programa so lovci priredili veliko veselico. Odprli so lovsko razstavo,

ki je bila na voljo obiskovalcem od 15. 6. do 22. 6., kjer so razstavljali trofeje, uplenjene v LD Jelovica. In kakšne naloge so si zastavili Ribnani za prihodnost? V mesecu aprilu so se nabrali zadnji dinarji krajevnega samopripevka, katerega so krajanje plačevali pet let. Tako so postavili mrliško vežico, prispevali za telefonsko napeljavo, čeprav ni jasno, kdaj bo naročnikom zabrel telefon. Velik problem vseh štirih vasi je ureditev cest in kanalizacije, ki daje zelo slabo podobo teh prijetnih krajev pod Jelovico. Marsikateri turist se sprašuje, kako to, da krajanje dopuščajo, da ob Savi naravnih bazen Debeli peč počasi usiha in ga preraščajo alge. Govorili so, da bodo tudi za ta del poskrbeli, a zaenkrat še ni nič.

Vesna

Nabucco navdušuje občinstvo

Predzadnjo soboto v juniju smo imeli priložnost ogleda opere Nabucco G. Verdija. Stroške ogleda je krila sindikalna organizacija občine Radovljica, zanimanje pa je bilo nadpovprečno, lahko rečemo izredno. V letošnji sezoni so opero odigrali že stoenasedemdesetih in vedno znova je občinstvo navdušeno zapuščalo kraj vrhunskega petja. Leta 1852 so v Deželnem gledališču (na mestu današnje Slovenske filharmonije) prvič gostovali s tem delom, in sicer italijanski operisti. Prva v Jugoslaviji pa je bila domača izvedba Nabucco leta 1959 v ljubljanski operi. Opero so nam predstavili

v novi preobleki kostumografke Nenadovičeve ter scenografa Sokoliča. Glasbeni voditelj pa je bil dirigent L. Arnič. Skladatelj G. Verdi je z opero pokazal svojo veličino genija. Bolj kot religiozni motivi izraelskega ljudstva ga privlača domovinska zavest tega ljudstva, ki trpi v suženjstvu kot italijanski narod v tistem času. Nepozaben je zbor sužnjev v 5. sliki, ko na bregovih Ewfrata pojejo o domovini in izgubljeni svobodi. Zbor je tudi stalen spremljevalec vseh slik in daje operi lepoto in izrazno moč. Skratka: kdor je ljubitelj zapete besede, ni bil razočaran.

Vesna

Letošnje volitve v marcu uspele po pričakovanju

Tako so to pomembno politično akcijo ocenili na skupni seji občinske konference SZDL in občinskega sveta zveze sindikatov Radovljica v juniju.

Delovni ljudje so 13. marca izvolili po svojih delovnih organizacijah 657 delegatov za zbor združenega dela občinske skupščine, kar je 40 delegatov manj kot na zadnjih volitvah leta 1982. Od novoizvoljenih delegatov za zbor združenega dela je 44,6 % žensk, 18,7 % mladine, 9,3 % članov ZK in 0,7 % udeležencev NOB. Za zbor združenega dela smo letos v občini oblikovali 93 delegacij. Za delegate skupščin SIS so delovni ljudje in občani 13. in 16. marca izvolili 1.254 kandidatov. Od teh je 52,7 % žensk, 20,1 % mladine, 12,2 % članov ZK in 0,2 % udeležencev NOB. Za samoupravne interesne skupnosti smo na območju občine oblikovali 48 posebnih, 29 združenih in 65 splošnih delegacij.

Volitvam po krajevnih skupnostih 16. marca se je od 24.787 vpisanih volilcev odzvalo 21.852, ali 88,2 % volilnih upravičencev. Neveljavnih lističev je bilo 1.529.

Za delegate družbenopolitičnega zbora občinske skupščine Radovljica je glasovalo isto število volilcev, za kandidatno listo se je opredelilo 18.042, proti pa 2.218 volilnih upravičencev. Neveljavnih glasovnic so našteali 1.592.

Za volitve v občini je bilo porabljeno iz proračunskih sredstev 4.931.000 din, kar je skoraj 2.440.000 din več kot so načrtovali. Največ stroškov so imeli s tiskovinami, glasovnicami in računalniškimi in administrativnimi storitvami.

Zanimivosti iz bohinjskega kota

Zimski turizem se je v Bohinju začel že v začetku tega stoletja. Iz časopisnih vesti zvedo, da je Deželna zveza za tujski promet že leta 1912 pripravila v Bohinjski Bistrici smučarska tekmovanja, na katerih so sodelovali domači in tuji gostje. Prvo skakalnico so zgradili leta 1920 s pomočjo dr. Cirila Žižka, ki ni bil strokovnjak in se je v glavnem sam ukvarjal z gradnjo. Že naslednjega leta so to organizirali državno prvenstvo pod pokroviteljstvom Jugoslovanske športne zveze ter Jugoslovanskega olimpijskega odbora. Tekmovali so v smučarskih tehnik in skokih. V tehnik za moške na 5-km progi so prva tri najboljša mesta zasedli Janez Hlebanja iz Bohinja, drugo in tretje mesto pa Dušan Zinaja in Zvonimir Ferič, oba iz Zagreba. Pri skokih je zmagal Jože Pogačar (skok na 9 m).

Iz leta 1928 je znana 50-metrška skakalnica, katero je leta 1928 postavil ing. Hansen iz Norveške, in sicer pri vasi Polje.

Smučarske skakalnice so gradili tako domačini iz Boh. Bistric in iz Srednje vasi, iz obeh občin. Vsaka občina je prispevala polovico stroškov, gradnjo je vodil poseben odbor. V času med obema vojama je v organizaciji športnih društev iz Ljubljane bila to vrsta tekmovanj. Po vojni pa so nekako skoke prevzeli Mojstrančani in Kranjskogorci. Poletni športi v bohinjskem kotu niso tako razviti. V zadnjem času oživljajo Savo Bohinjko ka-

jakaši, seveda pa je planincev tod veliko, ker so tudi kraji in poti privlačni za marsikoga.

Planinstvo se je v Bohinju začelo že zelo zgodaj in lahko rečemo, da je to pogoj za začetke turizma. Bohinjci so ustanovili prvo planinsko društvo na Slovenskem že leta 1872 po veliki zaslugi kaplana Ivana Žvana, doma iz Srednje vasi. Prav on je bil velik ljubitelj planin in zelo dober organizator. Po prvi svetovni vojni je zaživela reklamna dejavnost in tudi dosti gorskih vodičev so imeli.

Prav je, da omenimo prvi vzpon na Triglav ali kakor so ga tiste čase imenovali »Trglou«, dogodek pa je zabeležen 26. avgusta 1778. Štirje pogumni možje (Lovrenc Willomitzer, Štefan Rožič, Matevž Kos in Luka Korošec) so na prigovarjanje barona Zoisa opravili prvo tvegano pot na naš najvišji vrh v Alpah. Willomitzer je baronu Zoisu priporočeval, da je bilo kar strašno strmeti v globine prepadov. Na Triglavu so vgravirali svoja imena, ime cesarja Jožefa II in ime barona Zoisa. Ti vrli možje so planinski vzpon začeli že 24. avgusta, tega dne so prispeli do planine na Velem polju. Drugega dne so se ob zori podali na pot do »zelenega snega« ali lednika, hodili so pet ur. Odtod so se preko Kredarice prebili do Malega Triglava. Kljub rahlim pomislekom so se ti srčni možje povzpeli na očaka.

Božo Benedik
(se nadaljuje)

Bohinj v prihodnosti

Poskus humoreske

V Radovljico, največje mesto občine, so 13. 1. 1995 povabili tudi mene. Imeli smo sejo, na kateri smo govorili predvsem o Bohinju.

Štajerci smo predvsem želeli, da bi se tu razvila trgovina z našim vinom (brez antifrizi), čeprav bi se povprečna lista pijanih ljudi še povečala.

Prekmurci so hoteli razširiti trgovino z žitom in piščanci, kar pa ni primerno, če pripišemo, da so Bohinjci predvsem vegetarijanci, če ne izvememo krompirja in črtamo domače praznike.

Dolenjci so se hoteli pobahati z gobami, čeprav statistika kaže, da umre vsak tretji Slovenec zaradi gob, ki so največkrat neuzitne.

Primorci bi radi uvedli trg s kraškimi pršutom, ki najbolj tekne turistom (predvsem tujcem) z debelimi denarnicami, če jih ne oskubijo že na carini.

Začuda pa na tej seji ni bilo Ljubljancev, ki nimajo v Bohinju le vikendov, ampak tudi zadnjo besedo.

Funkcionarji se nismo in nismo mogli zediniti, ali naj v Bohinju ostane kmetijstvo, lesarska industrija ali turistični raj za goste.

In tako je Bohinj ostal tak, kakršen je bil pred tistimi desetimi leti, ko smo se preselili v Poljčane.

Želim, da bi se Bohinj razvil v središče Triglavskega narodnega parka, saj sem tam preživela mladost z najboljšo prijateljico.
Bijol Tina

Mladinska delovna akcija letos v Bohinju

Od 6. do 28. julija letos bo mladinska delovna brigada Stane Žagar sodelovala na mladinski delovni akciji pri gradnji vodovoda na Javorniku na planini Zajamnik, ki je v upravljanju pašne skupnosti Nomenj — Gorjuše. V brigadi je 30 radovljiških

mladincev in mladink in 25 mladih iz pobratene srbske občine Svilajnac. Radovljiški mladinci bodo razen tega sodelovali še na drugih lokalnih akcijah. Vsi brigadirji bodo letos prvič prejeli tudi denarno nadomestilo, ki bo odvisno od opravljenega dela.

Rana ura — zlata ura

Nekega večera mi je oče ukazal, da ga bom moral spremljati pri lovu na pisance. To so majhne ribice, dolge povprečno 5 cm. Hočeš — nočeš, moral sem ubogati. Ni me mikalo iti na lov, posebno pa ne prebujanje ob petih zjutraj.

Ker sem pozno gledal TV program, sem težko vstal. Na pol ometičen sem se oblekel in z očetom odšel v avtomobil. V mislih sem ga obtoževal, da se je kar kresalo. Zbujanje ob petih je bil pravi zločin. Ko sem se zbudil, sem vprašal očeta, kam sploh greva. Rekel mi je, da v neko jezero, katerega imena se ne spominjam. Ko sva parkirala avto, sem si najprej ogledal ta kraj. Zraven jezera je bila opuščenata predelovalnica krede. Pod mostom je tekla reka Radovna. Šla sva k jezeru. Tam je oče napravil pripravo, s katero naj bi lovila pisance. To je bila prozorna kakavina škatla, na katero je privezal vrvico. Vánjo je nadrobil kruha. Ko je bila priprava končana, jo je potopil v vodo in čakal, da pisanci priplavajo. Tako sva lovila in lovila, a ulovila sva dokaj malo. Tedaj se je oče nečesa domislil. Vzela sva neko vedro, ki je imelo na dnu luknjo. To naju ni motilo. Vanj sva nadrobila kruha in ga potopila v vodo. Nisva dolgo čakala. Že kmalu se jih je ulovilo toliko, da nisva vedela, kam z njimi. Luknja, ki je bila v vedru, nama je bila v korist. Pisanci so lahko plavali drug za drugim v najin kozarec. Kmalu sva ulovila okoli 60 lepih primerkov. Ko sva šla

še malce naokoli, sva po naključju odkrila neko mlako. V njej sem opazil majhno potočno postrv, ki je nemirno plavala okoli. Takoj sem povedal očetu. Ker je po poklicu ribiški čuvaj, se je takoj ogrel za reševanje postrvi. Opazila sva še nekaj rib. Ocenila sva, da tod mora biti še okoli sedem rib. Oče jih je lovil in jih podajal meni, jaz pa sem tekal z njimi čez greben ter jih spuščal v reko Radovno. Pri tem opravilu sem v reki opazil nekaj prav lepih postrvi. Delo me je začelo veseliti. Ko sem spustil v vodo dvajseto postrv, sem se spotaknil in padel v blato. Oče me je potegnil ven in me oštel, da sem nepopravljiva neroda. Ko sva rešila vse ribe, sva pisancem zamenjala vodo in se odpeljala domov.

Vse se je dobro izteklo. Bil sem ponosen, ker sem rešil iz mlake postrvi. Doma sem se preoblekel, mama pa nama je postregla s čudovitim kosilom. Pohvalila je najino točnost. Jedel sem kakor volk, saj je bila ura že 14.00. Vas zanima, kaj se je zgodilo s pisanci? Oče jih ni uporabil za vabo na zlatovščice, temveč jih je prepustil meni. Nekaj pisancev sem vložil v akvarij, kjer so se hitro prilagodile. Nekaj pa sem jih spustil v bližnji potok in tako ribice preselil v naravno okolje.

Vesel sem, da sem vstal tako zgodaj, ker drugače ne bi mogel tako čudovito preživeti dan.

Simon Beravs,
OŠ prof. dr. J. Plemlja
Bled

Upokojili so se

v TO Tomaž Godec

MATILDA ISKRA

je pričela z delom v naši TO pred 35 leti, in sicer najprej kot delavka pri izdelavi zabojev. Delo fizično ni bilo težko, vendar so bili drugi delovni pogoji zelo slabi. S pričetkom obratovanja obrata opaznih plošč je bila proizvodnja zabojev ukinjena, zato je bila Tilka prerazporejena v ta obrat. Glede na to, da je imela bogate delovne izkušnje in pa zato, ker proizvodnja pohištva zahteva tudi več strokovnega znanja, je bila prerazporejena v obrat pohištvo. Vsa dela je opravljala vestno in brez ugovorov, s požrtvovalnostjo. Tudi dela preko osemurnega delavnika takoj v prvih letih zaposlitve ni nikdar odklonila. S svojimi sodelavci se je dobro razumela, saj je imela do njih tovariški odnos.

FRANC KOŽAR

se je zaposlil v naši TO pred 36 leti v obratu žaga, kjer je najprej delal kot jarmeničar. Delo samo je terjalo mnogo fizičnih naporov, vendar ga je opravljal vestno, prizadevno in disciplinirano. S svojim delom je dokazal, da je sposoben voditi tudi proizvodnjo, zato je opravljal tudi delo izmenovodje v tem oddelku. Nato je bil premeščen v sušilnico, kjer je delal do upokojitve. To delo je zahtevalo veliko natančnosti in stalno prisotnost. Bil je večkrat tudi član samoupravnih organov v TO. Vedno je skrbel za čimbolj dosledno realizacijo sklepov. Dolgo vrsto let je bil tudi član IGD Tomaž Godec in ima precej zaslug pri razvoju tega društva.

FRANČIŠKA KRANJEC

se je zaposlila v naši TO oktobra 1974, prej je bila zaposlena v Gradisu na Jesenicah. Razporejena je bila v obrat pohištva, delala je večinoma v lakirnici. Delo v lakirnici je zelo naporeno, zaradi prisotnosti laka pa tudi zdravju škodljivo, vendar je Francka svoje naloge opravljala zavzeto in natančno. Med sodelavci je bila priljubljena, vsi so jo tudi spoštovali zaradi njene prizadevnosti.

IVAN SMUKAVEC

se je zaposlil v naši TO leta 1965 najprej v obratu primarne predelave lesa. Kot kvalificiran mizar je bil kasneje pre-

razporejen v vzorčno mizarstvo delavnico, nato pa v oddelek vzdrževanja kot mazač strojev. Po nekaj letih je bil ponovno prerazporejen v obrat primarne predelave lesa, v začetku leta 1986 pa v obrat pohištvo. Svoje delo je opravljal korektno, zavzeto in natančno.

ALOJZ ŽMITEK

je sklenil delovno razmerje v naši TO 1. 8. 1977. Vseskozi je delal kot gradbeni delavec. Dela je opravljal solidno, čeprav niso bila lahka. Izpostavljen je bil vsem vremenskim neprijetnostim kot je dež, sneg, mraz, veter. Pri delu je bil samostojen in je večkrat tudi sam poiskal dobre rešitve iz svojega področja dela, zlasti pri čiščenju kanalizacije. Tudi v zimskem času je ves čas skrbel, da so bile poti očiščene in prehodne.

STANISLAV MEDJA

se je zaposlil v naši TO oktobra 1959. Pred tem je delal v železarni na Jesenicah. Ves čas je delal na žagi. V začetku je bilo delo na žagi veliko težje kot je danes, saj so bila vsa opravila ročna. To delo je tov. Medju pustilo posledice na zdravju, zato se je odločil za predčasno upokojitve. Kljub rahlemu zdravju v zadnjih letih je svoje delo korektno opravljal.

JANKO ZALOKAR

se je zaposlil v naši TO oktobra 1953, in sicer najprej na skladišču žaganega lesa pri odpremi. Ker ga je delo v lesni industriji veselilo, je ob delu obiskoval lesno tehniško šolo, ki jo je uspešno končal. Tov. Zalokar je delal na več ključnih mestih. Bil je vodja priprave materiala, nato izmenovodja v obratu opažnih plošč in tehnologij I, nazadnje pa je bil vodja skladišča. Pri svojem delu je bil izredno natančen. Vedno je skušal najti najboljše rešitve. Bil je aktiven tudi v samoupravnih organih TO, v KS, pa tudi v gasilskem društvu.

Vsem upokojencem želimo obilo zdravja in zadovoljstva.

v TO Rečica

FRANCKA KRNIČAR

je vseh 35 let delovne dobe ostala zvesta lesni stroki in naši delovni organizaciji. Z delom je pričela v obratu lesne embalaže, kjer so bili delovni pogoji težki in pogojeni z najbolj preprostimi delovnimi pripomočki. Z delitvijo proizvodnje je bilo delo v obratu Vintgar opuščeno in Krničar Francka nadaljuje z delom v obratu vrat na Gorjani. Z izredno voljo in vztrajnostjo je dolga leta opravljala najbolj zahtevna dela pri izdelavi vrat. Življenjske razmere so pri njej izoblikovale urejene delovne navade, pridnost in marljivost. V zadnjem obdobju aktivnega dela je v oddelku furnirnica opravljala odgovorno delo pri sestavi furnirja. Poleg rednega dela je aktivno sodelovala v samoupravnih interesnih skupnostih.

RUDOLF KOTNIK

je pričel z delom v najtežjem obdobju leta 1942 v bližini svojega doma v Steklarni Hrastnik. Po krajši prekinitvi se je zaposlil v rudniku Hrastnik. Težke življenjske razmere in pomanjkanje dela so ga pripeljale na Gorenjsko, kjer se je leta 1951 kot vzdrževalec zaposlil v Železarni Jesenice. Po sedmih letih dela v Železarni na Jesenicah nadaljuje z delom v bližini svojega doma pri Gozdnem gospodarstvu Bled. Bogat z delovnimi izkušnjami se je leta 1965 zaposlil v TO Rečica, kjer je v začetnem obdobju delal v žagalnici pri sekirostroju. Po potrebi je nadomeščal v obratu žage in vrat delavca, ki je opravljal dela mazanje strojev in transportnih naprav. V zadnjih letih aktivnega dela se je povsem posvetil osnovnemu delu v kovinski delavnici. Poleg rednega dela je aktivno sodeloval v Industrijskem gasilskem društvu.

PETER CVENKELJ

je pričel z marljivim delom pred 40 leti na žagi na Rečici, kjer mu je bilo zaupano zahtevno in težko delo robljenje žaganega lesa na dvostranskem robilniku. Porajajoča lesna industrija je zahtevala prizadevne in strokovno usposobljene delavce, zato mu je bilo zaupano delo na polnojarmeniku, ki ga je uspešno opravljal do leta 1955. Potrebe dela v brusilnici so bile vzročno povezane z njegovim nadaljnjim delom, kjer je delal vse do zadnjega dne aktivnega dela. Poleg svojega rednega dela je kot ustanovni član Industrijskega gasilskega društva v vseh letih zaposlitve aktivno sodeloval v tej organizaciji. Svoje bogate delovne izkušnje, rojene iz dela, je uspešno prenašal na sodelavce, ki nadaljujejo njegovo delo.

IVANKA KOCJANČIČ

se je po obveznem šolanju izučila za šiviljo in le krajše obdobje opravljala ta poklic. Že leta 1955 se je zaposlila v naši delovni organizaciji in lesni stroki ostala zvesta do upokojitve. V več kot 30-letnem delu je v obratu vrat uspešno opravljala zahtevna in odgovorna dela pri stiskalnici, poravnalki in v zadnjem obdobju v furnirnici. Poleg svojega rednega dela je aktivno sodelovala v osnovni organizaciji sindikata in samoupravnih organih TO. Čut in odgovornost za varnost je bila neposredna vzpodbuda, da je postala ustanovni član Industrijskega gasilskega društva in je dolga leta aktivno sodelovala v ženski desetini.

Ob vsakem slovesu oživijo spomini na sodelavce, ki so dolga leta dajali pečat s svojim marljivim delom in v teh spominih je tudi kanček otožnosti, ki jo ne moremo prekriti. Zahvaljujemo se jim za delovni in človeški prispevek in jim iskreno želimo še mnogo zdravih in srečnih let.

v TO Podnart

VIDA MRAK, doma s Kupljenika.

V našem podjetju se je zaposlila avgusta 1959. leta, in sicer v žagalnici na obratu Lancovo, kasneje pa je bila premeščena v zabojarno, kjer je delala do upokojitve. Trdo se je prebijala skozi življenje, tako doma kot v službi, kar se je močno poznalo na njenem zdravju. Slabo zdravje in velika oddaljenost do delovnega mesta sta bila vzroka, da je vedno težje opravljala svoja dela in naloge, zato se je starostno upokojila.

PAVLA URBANČ iz Radovljice.

Z idrijskih hribov jo je pot za kruhom zanesla na Gorenjsko, najprej v Železarno Jesenice, leta 1960 pa na Lancovo k takratni Jelki. Najprej je delala na skladišču, nato pa vse do upokojitve v zabojarni. Navajena trdega življenja se nikoli ni izogibala delu, ni ji bilo težko opraviti nadure ali nadomestiti odsotnega sodelavca, ker je razumela potrebe TO. Zaradi pridnosti ter poštenega odnosa do dela in sodelavcev je aktivno delovala tudi v samoupravnih organih in družbeno političnih organizacijah, med drugim je bila od leta 1982 do leta 1984 tudi predsednik delavskega sveta naše TO.

Obema želimo še veliko zadovoljnih dni.

Vida Mrak

Pavla Urbanč

v DSSS

JOŽE LIPNIK

se je rodil 19. oktobra 1926 v Mariboru. Tam je tudi obiskoval osnovno šolo. Življenjska pot ga je na Gorenjsko pripeljala po vojni leta 1946. Do leta 1958 je služboval v Kranju na Republiški zadrudni zvezi. Kasneje se je zaposlil v DO Elan kot vodja finančne službe, v DSSS na LIP Bled pa je prišel leta 1975. Tu pa je vse do konca letošnjega meseca junija opravljal naloge in dela vodja finančnega sektorja. Svoje delo je opravljal vestno, natančno in zelo gospodarno. Prav zato smo se radi obračali za nasvete in predloge, za naložbe in porabo finančnih sredstev.

Zadnja leta je bil član izvršnega sveta naše občine, predsednik komisije za finance v občini Radovljica, na Splošnem združenju član sveta za finančne zadeve, član republiške komisije za lesarstvo za OD.

Z veseljem se je pridružil v lanskem letu planinski sekciji LIP Bled, saj ima rad naravo. V pokojninskem obdobju mu želimo zdravja in mirnih dni.

ŠTEFAN BANKO

se je rodil 10. aprila 1925 v Fokovcih pri Murski Soboti. Tam je tudi preživel mladostna leta. Med vojno se je pridružil partizanskim enotam in vse do leta 1948 delal pri KNOJ-u. Dom so mu požgali, domovino je pomagal obnavljati. Po letu 1948 je opravil nižjo partijsko šolo v Mariboru. Na Gorenjsko je prišel leta 1954, kot kvalificiran mizar se je zaposlil pri privatniku. 1958. leta je začel delati na LIP Bled na Gorjani. Potem se je vpisal v srednjo tehnično šolo v Ljubljani. Po zaključeni šoli je delal na Rečici kot žagovodja. 1962. leta je delal kot tehnični referent na upravi LIP Bled, 1970. leta je prevzel dela planerja prodaje, 1976. leta pa dela vodje oddelka za tržne raziskave in ekonomsko propagando. Ob delu je tudi študiral in zaključil Višjo šolo za organizacijo dela.

Štefan je bil zelo družbenopolitično angažiran, tako v delovni organizaciji kot v KS Zgornje Gorje. V osnovni organizaciji sindikata je veliko sodeloval, za to delo je prejel srebrni znak. Za marljivo delo pa orden dela s srebrnim vencem.

V pokojninskem času mu želimo veliko zdravja in mirnih srečnih dni!

STANJE ZAPOSLENIH ZA MESEC JUNIJ 1986

delavcev	pripravnikov	
TOZD Tomaž Godec	413	
TOZD Rečica	306	
TOZD Mojstrana	88	
TOZD Podnart	85	
TOZD Filbo	109	1
TOZD Trgovina	26	
DSSS	101	6
Skupaj	1128	7

ZAPOSILILI SO SE:

— v TO Tomaž Godec

Amalija STARE, 1955 — NK, Janez STARE, 1967 — NK, Jože LOGAR, 1953 — K, Matjaž GLIŠIČ, 1960 — K, Marinka SODJA, 1968 — NK, Janez ŽITNIK, 1963, Andrej KLANČAR, 1969 — NK, Ivan DOBRINJANIN, 1939 — K, Franc MEDJA, 1966 — NK, Vinko KOROŠEC, 1958 — K, Matija MĻAKAR, 1966 — K, Igor CESAR, 1965 — K

— v TO Rečica

Sabudina TALIČ, 1970 — NK, Branko GOMILAR, 1966 — K, Samo BOŽIČ, 1966 — PK, Klemen LUKANC, 1968 — Ks, Darko ROMIH, 1966 — NK, Alojz ŠIMNIC, 1951 — PK

— v TO Mojstrana

Ivan MRAK, 1962 — K, Franc BRANC, 1965 — Ks

— v TO Podnart

Andrej CVENKEL, 1966 — SS, Aleksander VILMAN, 1966 — NK

— v TO Filbo

Bogdan CERKOVNIK, 1965 — K, Vinko ČUDEN, 1958 — VIŠ, Bernarda URH, 1966 — SS, Franci STARE, 1969 — K

— v DSSS

Tone CVETREŽNIK, 1949 — SS, Janko PINTAR, 1950 — SS, Mihael ČUK, 1959 — SS, Janez FAJFAR, 1965 — SS, Neda ŠTRUKELJ, 1967 — SS

ODŠLI IZ DO:

— iz TO Tomaž Godec

Franc LANGUS, K — JLA, Tilka ISKRA, NK — upokojitev, Janko ZALOKAR, SS — upokojitev, Franc KOŽAR, K — upokojitev, Stanislav MEDJA, PK — upokojitev, Ivan SMUKAVEC, K — upokojitev, Francka KRANJEC, NK — upokojitev, Alojz ŽMITEK, K — upokojitev, Marija CERKOVNIK, NK — prerazporeditev v DSSS

— iz TO Rečica

Robert LARISI, NK — JLA, Tomaž ČOP, K — JLA, Janez KOSMAC, SS — JLA, Janez ČERNE, K — JLA, Milan MANDIČ, K — JLA, Alojzija LAVTAR, NK — izjava delavca, Darja MRAK, PK — izjava delavca, Albina PIRC, PK — izjava delavca, Ksenija NEDELKO, NK — sporazumno, Nevenka CVETEK, NK — sporazumno

— iz TO Mojstrana

Mirko TERAŽ, Ks — JLA

— iz TO Podnart

Valentin HEBERLE, SS — izjava delavca, Marko RAVNIK, K — JLA, Vida MRAK, PK — upokojitev, Pavla URBANČ, PK — upokojitev

— iz TO Filbo

Tomaž SMUKAVEC, K — JLA, Franci ŠTROS, K — JLA, Branko BREŽAN, K — JLA, Janez SOKLIČ, K — sporazumno, Andrej CERKOVNIK, K — SPIZ, Anton CVETREŽNIK, SS — prerazporeditev v DSSS, Janko PINTAR, SS — prerazporeditev v DSSS, Mihael ČUK, SS — prerazporeditev v DSSS

— iz DSSS

Jože LIPNIK, SS — upokojitev, Štefan BANKO, VIŠ — upokojitev

POROČILI SO SE:

Andreja ŠORLI (TO Tomaž Godec)

RODILI SO SE:

Mileni Drole (TO Tomaž Godec) sin, Mariji Kunšič (TO Rečica) dvojčici, Vojku Djuričiču (TO Mojstrana) hči, Mitju Svetini (TO Mojstrana) sin, Tinetu Ceklinu (TO Filbo) hči, Marti Odar (TO Filbo), hči, Marjani Pintar (DSSS) sin

V SLOVO

Stanku Kreku

Meseca maja je umrl naš upokojenec Krek Stanko iz Ribnega.

Rodil se je v Ljubljani, živel pa v Dražgošah, kjer je doživel grozote 2. svetovne vojne v znani dražgoški bitki, ko je bila med drugimi požgana tudi njihova domačija. Po vojni je pričel delati na Gozdnem gospodarstvu, vendar je moral to delo zaradi slabega zdravja opustiti in se je leta 1962 zaposlil na našem obratu na Lancovem kot hloдар. To delo je opravljal vse do upokojitve.

Vse življenje je bil vesten in marljiv delavec ter dober tovariš in kot tak bo vsem ostal v spominu.

Dideldideldi v naši vasi

Pisal bom o tem, kako lahko nastane iz muhe slon. Ko se v vasi kaj zgodi, to ljudje pripovedujejo naprej in nemalokrat se na koncu izkaže, da je ta novica krepko pretirana. No, pa si oglejmo primer.

Nekega sončnega dne se je neki motorist zaletel v kolesarja.

Kolo je bilo malo poškodovano, motorist je pobegnil. Nekaj očividcev, ki so bili zraven, so takoj pohiteli k sosedom in jim tam na široko razlagali, da je motorist kolo skoraj strl in kolesarja močno ranil. Ti so seveda vse verjeli in odšli po vasi, da bi povedali naprej in seveda so prej pridali še malo svoje domiš-

ljije. Ko je ta novica prispela do mene, sta bila oba že mrtva in kolo in motor sta bila čisto uničena. To sem povedal prijatelju. On se je zasmel in mi povedal, da so njega obvestili čisto drugače. Midva nisva bila edina, tudi drugod po vasi so potekali podobni dogodki. Ponekod so se zaradi tega tudi sprli. Ko sva skupaj poizvedovala po vasi, sva ugotovila, da je bil skoraj vsak obveščen drugače. Tako se naredi iz muhe slona. Ne dodajte novicam, ki jih komu poveste izmišljotin, saj boste drugače tudi sami doživeli kaj takega.

Simon Beravs, OŠ Bled

Zaprto promet v središčih na Bledu in v Radovljici

Po sklepu izvršnega sveta občinske skupščine Radovljica bo zaradi varnosti pešcev in nemožnosti organiziranja in izvedbe turističnih prireditev od 1. julija do 15. septembra zapora prometa za avtomobile na Bledu — del Ceste svobode od Blegoša do Park hotela in v starem delu Radovljice na Linhartovem trgu. Začasno parkiranje bo izrecno

dovoljeno le stanovalcem in dostavnim vozilom. Komunalnemu gospodarstvu Radovljica je naloženo, da s posebnimi okrasnimi koriti poskrbi za izvedbo sklepa.

Navsezadnje je bil že skrajni čas, da se napravi red v središčih obeh krajev, ki bosta gotovo popestrila utrip svoje sredine z vabljivejšimi prireditvami in bogatejšo turistično ponudbo.

Humana akcija v prid Nikaragve

V humani akciji zbiranja denarja za prizadeto prebivalstvo Nikaragve, ki jo je pod nazivom »Dražba za Nikaragvo« nedolgo tega organiziral slovenski koroški pisatelj, javni in kulturni delavec, prof. Janko Messner iz Celovca, so sodelovali slovenski likovniki iz matične domovine in zamejstva. Svoja dela so brezplačno namenili za nikaragovsko ljudstvo. Med najuglednejšimi slovenskimi umetniki, ki so se odzvali tej akciji, je tudi akademska slikarka Melita Vovk z

Bleda; zaenkrat edina iz radovljiške občine!?

Glavni in odgovorni urednik: Peter Debelak, tehnični urednik: Nada Frelih, člani: Tone Koncilja, Janez Stare, Franc Globčnik, Branko Urh, Anton Noč, Jure Ravnik, Olga Repinc, Miro Kelbl in Ciril Kraigher.